

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 509

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 19 iulie 2011

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 392 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	2-3	Decizia nr. 611 din 12 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului	10-11
Decizia nr. 541 din 28 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	3-5	Decizia nr. 678 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	11-13
Decizia nr. 542 din 28 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	5-6	Decizia nr. 731 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	13-14
Decizia nr. 603 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	7-8	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 606 din 12 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere	8-10	720. — Hotărâre privind modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 832/2010 pentru aprobarea strategiei de vânzare a unor acțiuni emise de Societatea Comercială „OMV Petrom” — S.A. București prin metode specifice pieței de capital	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 392**

din 24 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Ionița Cochînțu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de primarul municipiului Onești în Dosarul nr. 1.840/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă pentru autorul excepției de neconstituționalitate consilierul juridic Irina Elena Anghel, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.840/110/2009, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public**, excepție ridicată de primarul municipiului Onești cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect comunicarea de informații de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 12 din Legea nr. 544/2001, prin care se exceptează unele categorii de informații de la accesul liber al cetățenilor, încalcă art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât principiul proporționalității impune ca restrângerea dreptului să fie determinată de existența unui pericol iminent în aprecierea căruia interesul public este prioritar, deținătorul informației fiind cel care trebuie să dovedească motivele pentru care o anumită informație este considerată secretă sau din orice motiv scoasă din sfera publică și că o astfel de justificare există la data soluționării cauzei.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și

Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001.

— Art. 12: „(1) Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 111, următoarele informații:

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;

e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;

f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;

g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

(2) Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 31 alin. (1)—(3) privind dreptul persoanei la informațiile de interes public și obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 148 alin. (2) și (4)

care dispune în legătură cu prioritatea reglementărilor comunitare, ca urmare a aderării României la Uniunea Europeană, față de dispozițiile contrare din legile interne și garantarea aducerii lor la îndeplinire de către autorități.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public au mai fost supuse controlului de constituționalitate raportat la dispoziții constituționale similare. Prin Decizia nr. 1.175 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2008, Curtea a constatat că prevederile art. 12 din legea criticată sunt chiar în sensul dispozițiilor art. 31 și art. 53 din Constituție, invocate ca fiind încălcate.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 1 noiembrie 2006, că exceptarea prevăzută de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 este legitimată chiar de prevederile constituționale ale art. 31 alin. (3), care stabilesc că „*Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze [...] securitatea națională*”, precum și ale art. 53, potrivit cărora exercițiul unor drepturi poate fi restrâns, printre altele, pentru

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de primarul municipiului Onești în Dosarul nr. 1.840/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 541

din 28 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Compania

apărarea securității naționale, concept care include apărarea națională, siguranța și ordinea publică.

Așa fiind, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Distinct de cele arătate în deciziile menționate, Curtea constată că legiuitorul este cel în drept să stabilească atât condițiile, cât și situațiile în care se exceptează de la accesul liber al cetățenilor unele categorii de informații, în temeiul art. 31 alin. (3) din Constituție. A lăsa la îndemâna organelor sau autorităților publice, care dețin informațiile în cauză, să decidă dacă acestea sunt sau nu exceptate de la accesul liber al cetățenilor, ar însemna instituirea unui arbitrar în aprecierea informației ca fiind sau nu de interes public pentru cetățeni.

Or, o reglementare unitară și neechivocă a informațiilor exceptate de la acest acces reprezintă o aplicare a prevederilor art. 31 alin. (3) din Legea fundamentală, numai legiuitorul putând califica o informație ca ținând de „securitatea națională”, nu și alte organe sau autorități publice.

Națională Administrația Porturilor Maritime — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 5.025/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.039 din 9 octombrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.025/118/2009, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Compania Națională Administrația Porturilor Maritime — S.A. din Constanța într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect „pretenții”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece prevede obligativitatea îndeplinirii procedurii prealabile fără a face distincție expresă între contractele încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004 și contractele încheiate ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004. Arată că, în unele cazuri, instanțele judecătorești au reținut în mod greșit faptul că dispozițiile de lege criticate se aplică și pentru trecut, mai exact, contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a legii. Susține că lipsa unei precizări exprese în acest sens „produce prejudicii majore drepturilor procesuale ocrotite prin Constituția României”. În opinia autorului excepției, limitând perioada de timp în care poate fi exercitată plângerea, prin derogare de la prevederile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, se creează o discriminare între părțile unui proces civil sau comercial și cele ale unui proces de contencios administrativ, în ceea ce privește dreptul de a solicita instanței obligarea uneia dintre părți la respectarea clauzelor contractuale.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal constată admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004. În ce privește incidența în cauză a efectelor deduse din nerespectarea textului de lege criticat, observă că, în mod constant, Curtea Constituțională a reținut că acestea reprezintă probleme de aplicare a legii, care excedează controlului instanței de contencios constituțional.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 9 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 9 din Legea nr. 262/2007 privind modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (6): „(6) *Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest*

caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:

a) *de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;*

b) *de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;*

c) *de la data încalcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;*

d) *de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;*

e) *de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, sunt nesocotite următoarele dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu exceptarea legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat are în vedere plângerea prealabilă ce trebuie introdusă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative, precizând, pe de o parte, că aceasta are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, astfel că dispozițiile Codului de procedură civilă sunt aplicabile în mod corespunzător, și, pe de altă parte, individualizând momentul de la care începe să curgă termenul de 6 luni fixat pentru introducerea acesteia, în funcție de tipul litigiului izvorât din respectivul contract.

Autorul excepției critică prevederile art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție, susținând că au caracter retroactiv, întrucât unele instanțe judecătorești fac aplicarea acestora inclusiv în ceea ce privește contractele administrative încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, care a introdus în cuprinsul legii menționate și textul ce formează obiectul prezentei excepții. Curtea constată că aceasta nu reprezintă o critică de neconstituționalitate, ci o nemulțumire a autorului excepției legată de modalitatea de aplicare a legii de către instanțe. Or, Curtea Constituțională nu are competența de a censura activitatea instanțelor, acestea fiind suverane în aprecierea modului de soluționare a cauzelor ce le sunt deduse judecătorești. Așa fiind, sunt singurele în măsură să determine legea aplicabilă litigiului, soluționând, eventual, și conflictele de legi în timp.

Critica referitoare la lipsa unei mențiuni exprese a inaplicabilității textului de lege criticat în ceea ce privește contractele administrative încheiate anterior intrării sale în vigoare constituie o problemă ce excedează, de asemenea, competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, această atribuție revenind Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare a țării.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului egalității, Curtea constată că este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu instituie niciun fel de privilegii sau discriminări în cadrul aceleiași categorii de persoane. În jurisprudența sa, Curtea a reținut în mod constant că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că la situații diferite sunt permise tratamente juridice diferite, în măsura în care există o justificare

obiectivă și rezonabilă. Astfel, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Plenul Curții Constituționale a statuat că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli procedurale speciale, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite, ipoteză aplicabilă cauzei de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Compania Națională Administrația Porturilor Maritime — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 5.025/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 542

din 28 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ioana Ilinca în Dosarul nr. 14.789/301/2008 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Totodată, Curtea reține că obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile nu reprezintă o nesocotire a accesului liber la justiție, legiuitorul înțelegând să reglementeze și în această materie o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea instanței judecătorești. În cazul în care însă părțile nu reușesc să își concilieze interesele în acest mod, au dreptul neîngrădit de a sesiza instanța competentă, care va analiza pretențiile acestora în cadrul unui proces care va satisface toate garanțiile specifice unui proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât autorul acesteia învederează aspecte ce țin de interpretarea legii, iar în subsidiar, ca neîntemeiată și, prin urmare, menținerea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 760 din 28 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.789/301/2008, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Ioana Ilinca într-o cauză în care cererea reconvențională depusă a fost întemeiată pe prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că lipsirea de locuință a autorului excepției în temeiul ordonanței de urgență criticate reprezintă o discriminare și încalcă dreptul acestuia la viață intimă, familială și privată, la un domiciliu și la ocrotirea sănătății. Totodată, se susține că ordonanța de urgență criticată nu cuprinde nicio mențiune cu privire la chiriașii care au fost împiedicați să își cumpere locuința închiriată în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului sau a Legii locuinței nr. 114/1996.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ioana Ilinca în Dosarul nr. 14.789/301/2008 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

psihică, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 27 alin. (1) privind inviolabilitatea domiciliului și art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 8 paragraful 1 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 și art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție referitoare la interzicerea privării de libertate pentru datorii și libertatea de circulație.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată, în primul rând, că autorul excepției menționează doar în mod formal textele constituționale pretins încălcate, fără a arăta în concret în ce constă eventuala contradicție dintre textul criticat și prevederile constituționale invocate, încălcându-se astfel dispozițiile imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, ceea ce conduce la inadmisibilitatea excepției. Curtea observă că simpla enumerare în susținerea excepției a unor prevederi constituționale și a unor acte internaționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, se rețin: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009, Decizia nr. 727 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009.

În al doilea rând, Curtea observă că, prin critica sa, autorul excepției solicită modificarea ordonanței de urgență criticate; or, având în vedere art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu are competența de a modifica sau completa dispozițiile legale supuse controlului său de constituționalitate.

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 603

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Brașov în Dosarul său nr. 22.192/197/2009.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 aprilie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 5 mai 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 22.192/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de instanță din oficiu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii introduse împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, întocmit de agenți ai Gărzii Financiare Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Judecătoria Brașov critică prevederile art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, care impun confiscarea autovehiculului care a fost folosit la pretinsa săvârșire a contravenției prevăzute de art. 220 alin. (1) lit. k), fără a face distincție după cum acesta este al contravenientului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lui. Arată că se aduce atingere dreptului de proprietate al unui terț, respectiv al societății de leasing căreia îi aparține autovehiculul, care se află în situația suportării unei sancțiuni contravenționale complementare fără a avea calitatea de participant la săvârșirea faptei prevăzute de legea contravențională. Arată că terțul proprietar al bunului este în situația de a suporta o sarcină exorbitantă prin confiscarea bunului proprietatea sa, iar simplul fapt că are o acțiune în regres împotriva utilizatorului pentru recuperarea prejudiciului nu este de natură a-i ameliora poziția, în condițiile în care rezultatul unui proces nu este și nu poate fi unul cert. Mai arată că încheierea unui contract de leasing nu poate avea semnificația asumării riscului de către proprietarul autovehiculului în cazul încălcării legii contravenționale de către utilizator, astfel că nu se poate reține vreo culpă în sarcina primului, nici măcar culpa *in eligendo*, întrucât contractul nu se încheie în considerarea persoanei co-contractantului.

În plus, menționează și dispozițiile art. 118 alin. (1) lit. b) din Codul penal, care prevăd că sunt supuse măsurii de siguranță a confiscării speciale „*bunurile care au fost folosite, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor*”. Instanța conchide că, în lipsa unei distincții similare făcute de legea contravențională, textul de lege criticat este neconstituțional.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care prevăd următoarele:

— Art. 220 alin. (2) lit. b): „(2) *Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu: [...]*

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. k).”

În opinia instanței autoare a excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție privind garantarea dreptului de proprietate. De asemenea, invocă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, și cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat instituie sancțiunea complementară a confiscării cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în situația prevăzută la alin. (1) lit. k), adică în cazul săvârșirii contravenției conștând în: transportul de produse accizabile care nu sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire a mărfii (DAI) prevăzut la titlul VII din Codul fiscal sau transportul de produse accizabile pentru care documentul este completat cu date incorecte ori incomplete referitoare la cantitate, la codul NC sau la mijlocul de transport, precum și transportul de produse accizabile efectuat prin cisterne ori recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal ori au sigiliile deteriorate.

În esență, instanța care a ridicat excepția de neconstituționalitate din oficiu susține că textul de lege criticat poate aduce atingere dreptului de proprietate al unui terț, în speță, al societății de leasing căreia îi aparține autovehiculul confiscat, care se află în situația suportării unei sancțiuni contravenționale complementare fără a avea calitatea de participant la săvârșirea acelei contravenții.

Asupra unei critici similare, formulate, însă, față de dispozițiile din aceeași ordonanță în forma anterioară republicării, al căror conținut se regăsește în prevederile art. 220 alin. (2) lit. b), criticate în cauza de față, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 685 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006. Cu acel prilej, Curtea a reținut că proprietatea privată poate constitui obiectul unor măsuri restrictive, cum sunt cele care vizează bunurile folosite sau rezultate din săvârșirea unor infracțiuni ori contravenții. Faptul că bunurile confiscate nu aparțin contravenientului, ci unei terțe persoane, în speță societății de leasing, nu poate atrage ineficiența acestei măsuri sancționatorii a confiscării, având în vedere că art. 44 alin. (9) din Constituție prevede că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”, fără a distinge după calitatea de proprietar sau detentor precar a contravenientului. Instanța de contencios

constituțional a reținut că o altă interpretare referitoare la confiscarea bunurilor care nu aparțin contravenientului ar conduce la posibilitatea eludării cu ușurință a dispozițiilor legale, deoarece de fiecare dată contravenientul s-ar putea apăra invocând faptul că este un simplu detentor precar al bunului, iar activitatea ilicită de transport ar putea continua. Totodată, finanțatorul proprietar al bunurilor respective, utilizate în mod ilicit, a încredințat folosința bunului său, asumându-și riscul ca activitatea utilizatorului să genereze un pericol pentru societate. Curtea a observat că, pentru a-și recupera prejudiciul, acesta are la îndemână calea acțiunii în justiție împotriva utilizatorului, în temeiul contractului de leasing încheiat cu acesta.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția pronunțată prin decizia amintită își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 118 alin. 1 lit. b) din Codul penal, Curtea constată că nu constituie o argumentare a neconstituționalității unui text de lege compararea acestuia cu prevederi cuprinse în alte acte normative, reperul controlului exercitat de Curtea Constituțională reprezentându-l exclusiv Constituția și actele internaționale de rang constituțional, potrivit art. 11 și art. 20 din aceasta.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Brașov în Dosarul său nr. 22.192/197/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 606

din 12 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lorion” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 23.480/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu se impune reconsiderarea celor stabilite prin Decizia Curții Constituționale nr. 191 din 13 martie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 23.480/245/2009, **Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lorion” — S.R.L. din Botoșani într-o cauză civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale întrucât stabilesc în mod greșit că societății comerciale îi aparține culpa nerespectării graficului de traseu, deși aceasta a efectuat în mod corespunzător instructajul conducătorului auto, iar, potrivit prevederilor art. 59 alin. (2) din Normele privind organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.892/2006, obligația respectării graficului de circulație cade în sarcina conducătorului auto.

Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, reiterând cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 191 din 13 martie 2007.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, astfel cum au fost modificate prin Legea de aprobare nr. 102/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 17 iunie 2008. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, a fost emisă Ordonanța Guvernului nr. 27/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 31 august 2010, care modifică, printre altele, și art. 59 alin. (1). Din notele scrise ale autorului și din încheierea de sesizare rezultă, însă, că în ceea ce privește art. 59 alin. (1) este criticată

doar lit. a) din acest text de lege. Prin urmare, Curtea va examina, prin prezenta decizie, constituționalitatea dispozițiilor art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 58 lit. q): „*Constituie contravenții următoarele fapte: (...)*”

q) *nerespectarea prevederilor licenței de traseu, ale autorizației de transport internațional sau ale graficului de circulație.*”;

— Art. 59 alin. (1): „(1) *Se sancționează cu amendă aplicată întreprinderilor sau operatorilor de transport rutier români sau străini, după caz:*

a) *de la 1.000 lei la 1.500 lei, faptele prevăzute la art. 58 lit. a), b), e), i), q), aa) și aj)*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele de lege criticate reglementează una dintre faptele care constituie contravenții în materia transportului rutier, prevăzând și sancțiunea corespunzătoare săvârșirii acesteia. Autorul excepției își axează critica pe pretinsa neconstituționalitate a acestora, determinată de sancționarea contravențională a întreprinderilor sau a operatorilor de transport rutier, iar nu a conducătorilor auto, pentru nerespectarea prevederilor licenței de traseu, ale autorizației de transport internațional sau ale graficului de circulație.

Instanța de control constituțional s-a mai pronunțat asupra unei probleme similare, statuând, prin Decizia nr. 191 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 5 aprilie 2007, că o asemenea soluție legislativă se justifică prin raportul de prepușenie existent între operatorul auto și angajatul acestuia, conducătorul auto, raport în virtutea căruia comitentul are posibilitatea și obligația de a impune conducătorului auto respectarea exigențelor impuse de reglementările care constituie cadrul general pentru organizarea, efectuarea și asigurarea desfășurării transporturilor rutiere. Ca urmare, sancțiunea contravențională prevăzută de lege este consecința legală a încălcării dispozițiilor cuprinse în actul normativ la care se referă critica de neconstituționalitate.

Cu același prilej, Curtea a reținut că nu sunt nesocotite dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât principiul cuprins în acestea privește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic între societatea comercială și persoana fizică. De altfel, textele de lege criticate nu conțin nicio dispoziție cu caracter discriminatoriu în raport cu criteriile egalității în drepturi prevăzute de art. 4 alin. (2) din Constituție. De asemenea, Curtea a observat că prevederile art. 59 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 nu sunt de natură să împiedice contravenientul să conteste sancțiunea contravențională aplicată, acesta beneficiind, astfel, de dreptul de acces liber la justiție garantat de art. 21 din Legea fundamentală.

Pentru identitate de rațiune, considerentele și soluția pronunțată prin decizia menționată sunt valabile și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) și art. 59 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lorion” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 23.480/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 611

din 12 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Băile Sărute” — S.R.L. din Sângeorgiu de Mureș în Dosarul nr. 6.133/320/2009 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Garda Națională de Mediu — Comisariatul regional Sibiu a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.133/320/2009, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția**

mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Băile Sărute” — S.R.L. din Sângeorgiu de Mureș într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că obținerea, „în baza unui text ambiguu”, a licenței de exploatare a apei sărate și a nămolului din subsolul „Complexului de tratament recuperator Băile Sărute” revenea Primăriei Comunei Sângeorgiu de Mureș, în calitate de concedent și administrator al acestuia, iar nu concesionarului, care a achitat la timp redevența convenită și sarcinile fiscale bugetare locale pentru terenul și imobilele construite. Autorul excepției precizează că nici nu are calitatea de a solicita licența de exploatare, numai concedentul — care a și procedat în acest sens — având această posibilitate.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că prevederile art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Consideră că aspectele precizate de petentă reprezintă apărări de fond ce vizează soluționarea plângerii contravenționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 96 alin. (2) pct. 1: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei (RON) la 60.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale:*

1. obligația persoanelor fizice și juridice de solicitare și obținere a actelor de reglementare conform prevederilor legale, precum și a acordului de import/export și a autorizațiilor privind organismele modificate genetic, conform prevederilor legale, în termenele stabilite de autoritate;”

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 44 alin. (7) potrivit căruia dreptul de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (2) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Băile Sărate” — S.R.L. din Sângeorgiu de Mureș în Dosarul nr. 6.133/320/2009 al Judecătoriai Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 678

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Gheorghe

Corboș în Dosarul nr. 569/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Prim-magistratul-asistent referă că autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită retragerea excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public consideră că cererea formulată este inadmisibilă.

Curtea constată că nu poate fi primită cererea formulată, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului (...).*” Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 569/62/2010, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**, excepție ridicată de Gheorghe Corboș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt discriminatorii, întrucât creează trei categorii de cetățeni beneficiari ai legii: unii care nu pot beneficia de indemnizația reparatorie datorită faptului că au un loc de muncă și obțin un venit mai mare decât venitul brut care stă la baza fundamentării bugetului de asigurări sociale, a doua categorie sunt cei care primesc această indemnizație datorită faptului că nu realizează venituri sau veniturile lor sunt mai mici decât venitul mediu brut care stă la baza fundamentării bugetului de asigurări sociale, iar o a treia categorie sunt cei pensionați pentru limită de vârstă, și primesc indemnizația de 1,1 din venitul mediu brut care stă la baza fundamentării bugetului de asigurări sociale, la care se adaugă încă 0,6 din venitul mediu brut care stă la baza fundamentării bugetului de asigurări sociale.

Tribunalul Brașov — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că scopul Legii nr. 341/2004 este recompensarea luptătorilor revoluționari și nu instituirea unor măsuri de protecție socială a unor categorii defavorizate. Nu se poate reține încălcarea principiului egalității în drepturi, întrucât textele legale criticate se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare în cadrul aceleiași categorii de persoane. Se invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (4): „*De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.*”

— Art. 5 alin. (1) lit. m): „*(1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi: [...] m) acordarea unei indemnizații lunare, adăugată la pensia pentru limită de vârstă, echivalentă cu un coeficient de 0,6, calculat conform prevederilor art. 4 alin. (2).*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra normelor criticate, de exemplu prin Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 350 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 9 aprilie 2009.

Cu acele prilejuri, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate invocată și a reținut că dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 nu contravin principiului egalității și al nediscriminării, deoarece, prin acestea, a fost reglementat modul de calcul al indemnizației lunare reparatorii pentru persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcant prin Fapte Deosebite. Or, fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, având în vedere că persoanele care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat sunt într-o situație juridică diferită față de cele care au un venit mai mare decât acest plafon.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile

menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 5 alin. (1) lit. m) din același act normativ, în raport cu care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Gheorghe Corboș în Dosarul nr. 569/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Standard Snacks” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.973/301/2010 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.973/301/2010, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de debitorul Societatea Comercială „Standard Snacks” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect o somație de plată, în contradictoriu cu creditorul Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri

Naționale din România — S.A. — CNADNR, prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

— dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi, art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (1), întrucât „permite instanței de judecată să soluționeze cauza fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor subiective ale creditorului, fără ca debitorul să poată administra probe în apărare”;

— dispozițiile art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 încalcă prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (1), „întrucât posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului la proprietate”;

— dispozițiile art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 sunt contrare prevederilor constituționale art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (1), având în vedere că „înmânarea de îndată a ordonanței echivalează cu pronunțarea judecătorului înainte de a se administra orice probe”, iar expresia „lămuriri și explicații” prevăzută de textul criticat „este neclară și susceptibilă de îngrădirea dreptului la apărare.”

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă apreciază că excepția invocată „nu este neîntemeiată, ci vădit neîntemeiată, aceasta fiind doar una din căile clasice și nesimțite de tergiversare a judecării unei cauze”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din Încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 1, art. 4 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În realitate, autorul excepției critică doar dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cu următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „*Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*”;

— Art. 4 alin. (2): „*În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.*”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „*(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1), constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată. [...]

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Standard Snacks” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.973/301/2010 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

În opinia autorului excepției, aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) potrivit căruia dreptul la apărare este garantat și art. 44 alin. (1) potrivit căruia dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate, conținutul și limitele acestora fiind stabilite prin lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, prin raportare la aceleași texte din Constituție și cu o motivare similară, s-a pronunțat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 274 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 10 august 2004, și Decizia nr. 162 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 13 aprilie 2010.

Cu acele prilejuri, respingând excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Modul în care instanțele judecătorești admit sau resping cererile de probațiune reprezintă o problemă de aplicare, iar nu de constituționalitate a textului de lege. Împotriva hotărârii de respingere a cererii în anulare debitorul poate declara recurs, care se judecă conform normelor dreptului comun, iar împotriva titlului executoriu poate formula contestație la executare, de asemenea, potrivit normelor Codului de procedură civilă. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 832/2010****pentru aprobarea strategiei de vânzare a unor acțiuni emise de****Societatea Comercială „OMV Petrom” — S.A. București prin metode specifice pieței de capital**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 832/2010 pentru aprobarea strategiei de vânzare a unor acțiuni emise de Societatea Comercială „OMV Petrom” — S.A. București prin metode specifice pieței de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 27 august 2010, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În vederea încadrării în mecanismul cererii și ofertei existente pe piață la momentul derulării ofertei publice secundare de vânzare, în cadrul tranșei aferente persoanelor fizice — investitori de retail și al tranșei aferente investitorilor persoane juridice — investitori instituționali, stabilite în condițiile legii prin prospectul de ofertă publică secundară de vânzare, se aprobă un preț unic de referință pe acțiune, sub a cărui valoare

nu poate fi stabilit prețul de ofertă a acțiunilor prevăzute la art. 1 în cadrul niciuneia dintre cele două tranșe ale ofertei publice secundare de vânzare.

(2) Valoarea prețului unic de referință pe acțiune este de 0,3708 lei.

(3) Prețul de ofertă va fi determinat în mod distinct pe cele două tranșe, și anume tranșa investitorilor de retail și tranșa investitorilor instituționali, conform mecanismului din prospectul de ofertă publică secundară de vânzare, și va fi cel puțin egal cu prețul unic de referință pe acțiune. Prețul de ofertă determinat conform mecanismului din prospectul de ofertă publică secundară de vânzare aplicabil celor două tranșe poate fi diferit. Prețul de ofertă astfel determinat va fi comunicat de către intermediarul autorizat instituției publice implicate.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Ariton

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 19 iulie 2011.

Nr. 720.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

